Dosarul nr.2-846/23
2-23076193-32-2-26052023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la data de 27 februarie 2025 or. Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi

Cu participarea:
Avocatului pârâtului – Ciumac Nicolae, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr. 2017747 din 20 noiembrie 2024,
În lipsa:
Reclamantei –*****, prin cerere a solicitat examinarea în lipsă,
Pârâtului **********
Reprezentantului – Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, prin cerere a solicitat examinarea în lipsă,

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de***** împotriva lui ********** intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, mun.Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori și stabilirea domiciliului copiilor minori,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La data de 26 mai 2023,***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui ********** intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, mun.Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori și stabilirea domiciliului copiilor minori.

În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că, cu ********** la data de *****noiembrie 2010 a înregistrat căsătoria la administrația publică locală*****veniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă nr.22, certificat de căsătorie seria *****. Din această căsătorie au trei copii minori, **********

Menționează că, la începutul vieții conjugale, relația era foarte bună, erau convinși de trăinicia căsătoriei lor, însă din cauza incompatibilității psihologice, caracterelor și

viziunile contrare, viața conjugală a eșuat, viața în comun devenind insuportabilă. În anii de căsătorie, în relația dintre ei s-a creat o atmosferă tensionată, neînțelegeri, de ceva timp nu mai duc o gospodărie comună, nu mai au nimic comun decât copiii. Copiii sunt în grija sa, iar tatăl *****nu se interesează de copii, nu contribuie la întreținere, tratament și alte necesități ale copiilor. Astfel, în aceste condiții, căsătoria poartă un caracter formal, deoarece familia s-a destrămat demult. În circumstanțele descrise, consideră că au eșuat toate căile de împăcare, fapt pentru care solicită desfacerea căsătoriei.

Mai indică reclamanta că, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată nu cunoaștea care sunt veniturile pârâtului, ținând cont că, *****are o muncă nedeclarată atât peste hotarele țării, cât și în Republica Moldova și având în vedere că fiica***** împlinește vârsta majoratului, în luna august a acestui an, va solicita stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru doi copii într-o sumă bănească fixă, în mărime de 3000 lei pentru un copil minor, ce va fi achitată lunar.

Afirmă că, deși pensia alimentară este destinată a satisface, în primul rând, nevoile alimentare ale copiilor, obligația legală de întreținere a copilului, este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, ea are menirea de a procura celui îndreptățit, resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiri corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale. În asemenea condiții, consideră că suma de 6000 lei este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copiilor.

Solicită reclamanta: desfacerea căsătoriei între***** și ********** încasarea de la pârâtul *****în folosul său, a pensiei de întreținere pentru copii minori ***** în mărime de 6000 lei, din salariul și/sau din alte venituri, până la atingerea majoratului copiilor; stabilirea domiciliului copiilor minori *****,***** cu mama*****.

Reclamanta***** în ședința de judecată nu s-a prezentat. Prin cererea din 26 decembrie 2024 (f.d.55) a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului ********** avocatul Ciumac Nicolae a menționat că, recunoaște parțial acțiunea și anume în partea ce ține de desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama. A mai menționat că, obligația pentru întreținerea copiilor minori o au ambii părinți și consideră că suma de 1000 lei lunar pentru fiecare copil este o sumă echitabilă și corectă, deoarece pârâtul *****nu este încadrat în câmpul muncii și este bolnav.

În ședința de judecată, Direcția pentru Protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani nu s-a prezentat, prin avizul-concluzie a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Direcției, cu expedierea ulterioară a hotărârii. Totodată, prin avizul cu privire la situația copiilor *****, au indicat că***** dispune de condiții necesare pentru creșterea și îngrijirea copiilor *****

Aprecierea instanței de judecată

Audiind opinia participanților la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce

guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată din considerentele ce succed.

Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale,* iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei*.

Conform art.121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*, iar art.1*****din Codul de procedură civilă prevede că, *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.*

În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.*

Potrivit art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.*

Prin prisma art.6 CEDO şi art.241 Cod de procedură civilă, întru asigurarea legalității şi temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților şi legile de care s-a călăuzit instanța.

Așa dar, potrivit prevederilor art.2 alin.(3) Codul familie, *relațiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral şi material, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a*

drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.”

Referitor la solicitarea cu privire la desfacerea căsătoriei, invocată în cererea de chemare în judecată instanța de judecată relevă următoarele.

În ședința de judecată, s-a stabilit cu certitudine că,***** și *****se află în relații de căsătorie, căsătoria fiind înregistrată cu nr.*****la data de 22.11.2010, de către Primăria *****, fapt care se confirmă prin copia certificatului de căsătorie (*f.d.24*).

În conformitate cu prevederile art.37 alin.(3) Codul familiei, *instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sânt imposibile.*

Astfel, din optica celor conturate și având în vedere faptul că, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că viața în comun de mai departe a părților litigante este imposibilă, instanța de judecată conchide de a admite cerința din cererii cu privire la desfacerea căsătoriei. Or, acțiunea de desfacere a căsătoriei urmează a fi admisă doar în cazul în care instanța judecătorească constată că viața în comun de mai departe a soților și menținerea familiei au devenit imposibile.

Prin urmare, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

Referitor la solicitarea cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, instanța de judecată o consideră întemeiată și o va admite din următoarele considerente.

Din materialele cauzei reiese că, din viața comună***** și *****au trei copii minori,*****, a.n.*****, ***** fapt confirmat prin buletinul de identitate și certificatele de naștere anexate la materialele cauzei (f.d.20,21,22).

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta***** a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori:*****, a.n.*****, *****, cu ea.

Conform art.63 din Codul familiei, *în cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi. În cazul în care lipseşte acordul*

părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent. În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuiește separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului, Convenția Organizațiilor Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, cât şi din Constituția Republicii Moldova rezultă că interesul copilului este configurat de totalitatea drepturilor sale fundamentale, cum ar fi dreptul la integritate fizică şi psihică, dreptul la identitate, dreptul la liberă exprimare şi dreptul la libertatea de gândire, dreptul la protecția împotriva oricăror forme de violență, vătămare, abuz fizic sau mintal, abandon şi neglijență, dreptul la învățătură etc., drepturi la care trebuie să se raporteze acțiunile tuturor factorilor „ale căror responsabilități, generale, sectoriale ori specifice implică relația cu copilul – de la părinți la sistemul de învățământ, sistemul medical, societatea în ansamblul ei".

În acest sens, urmează a fi reținut că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui este o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

La caz, instanța de judecată reține că, conform avizului-concluzie nr.430/23 din 07.03.2024 întocmit de către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, s-a indicat că potrivit actului de investigare a condițiilor de trai ale familiei din 22.02.2024,***** împreună cu copii *****, locuiesc într-un apartament în chirie cu o cameră, cu suprafața locativă de 18 m.p.. Odaia este conectată la rețeaua de gaze naturale, energie electrică, energie termică, apeduct. Locuința este înzestrată cu 2 paturi, dulap pentru haine, frigider, televizor.

Mama*****, este angajată în calitate de bucătar la ***** cu un venit lunar 8995 lei. Din spuse soții se află în proces de divorț din luna noiembrie 2023 din motiv că tata copiilor ********** are un comportament agresiv față de mama și copii, aplică violență fizică, psihică și verbală. Tot din spuse, tatăl la 2 săptămâni ajută copiii cu 50-100 lei. Relațiile dintre mama și copii sunt afectuoase, prietenoase și armonioase.

Astfel, Comisia pentru protecția copilului, în baza deciziei DPDC sectorul Buiucani nr. 04/11 din 28.02.2024, consideră că*****, dispune de condiții necesare pentru creșterea și îngrijirea copiilor *****

Concomitent, instanța notează, că în ședința de judecată reprezentantul pârâtului ********** avocatul Ciumac Nicolae a menționat că sunt de acord ca domiciliului copiilor minori ***** să fie stabilit cu mama *****.

Ceea ce ține de solicitarea privind stabilirea domiciliului copilului***** născută la data de ***** cu mama*****, instanța atestă că la momentul pronunțării hotărârii, aceasta deja a atins vârsta majoratului.

Astfel, având în vedere vârsta fragedă a copiilor, atașamentul față de fiecare dintre părinți dar şi posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația şi dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală, instanța consideră necesar de a stabili domiciliului copiilor minori *****

Referitor la solicitarea privind încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori în mărime de 6000 lei lunar, instanța de judecată o va admite parțial din următoarele considerente.

Din cererea de chemare în judecată cât și în cadrul ședinței de judecată reiese că, reclamanta a solicitat încasarea pensiei de întreținere de la *****în beneficiul***** pentru copii minori *****, în mărime de 6 000 lei lunar pentru ambii copii, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către fiecare copil.

Potrivit art.58 alin.(1) din Codul familiei, *părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.*

În condițiile art.74 din Codul familiei, *părinții sânt obligați să-şi întrețină copiii minori şi copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract şi părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale*".

În conformitate cu prevederile art.76 din Codul familiei, *în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu şi/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului*.

Instanța de judecată reține că starea materială a părintelui sau opinia sa față de

cuantumul pensiei de întreținere, pe care urmează să o achite, nu este un factor esențial și primordial, deoarece acesta în orice circumstanțe este obligat să asigure întreținerea copiilor, necesară pentru o dezvoltare normală a acestora.

La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, în orice caz, instanța ține cont în primul rând de dreptul copiilor de a beneficia de o întreținere corespunzătoare, precum și de interesele acestora.

În acest sens, conform art.18 alin.(1) din Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

La fel, situația indicată supra este reglementată şi în art.27 alin.(2) din Convenție, care prevede că, *părinților şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.*

Prin urmare instanța de judecată consideră că cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu art.76 alin. (1) Codul familiei, se determină, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților şi păstrându-se, pe cât este posibil, nivelul de un trai decent al copiilor.

Instanța de judecată menționează, că la încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori se va lua în considerare, ca circumstanță stabilită, informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil și nu informația despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informația cu privire la mărimea minimului de existență, deoarece pensia se încasează pentru întreținerea copiilor minori.

Totodată, instanța de judecată reține că *cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică este unul orientativ şi <u>nu obligatoriu</u>*. Or, această sumă *reflectă <u>minimul</u> de existență*, cheltuielile reale de întreținere a unui copil fiind mult mai mari. În această ordine de idei, instanța de judecată subliniază că, părinții sunt obligați să creeze copiilor condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestora, atât fizică cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

Prin urmare, se reține că ********** este tatăl copiilor minori *****, fapt confirmat prin copia certificatelor de naștere anexate la materialele cauzei.

Obiectul obligației de întreținere îl formează mijloacele necesare traiul, adică alimente, locuință, îmbrăcăminte, medicamente, dar și mijloacele necesare pentru creșterea, educarea și pregătirea profesională a copiilor.

Or, instanța reiterează, că părinții au obligația de a întreține, educa și susține copii săi minori, astfel participarea benevolă a tatălui în viața copiilor constituie un drept al său, la care se atribuie procurarea de către el la propria inițiativă a produselor, lucrurilor și altor bunuri de necesitate cotidiană, cât și o obligație, la care se referă impunerea lui la plata pensiei de întreținere a copiilor.

Astfel, ținând cont de starea materială și familială a părților, minimul de existență actual și ocrotirea intereselor copiilor, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere și va dispune

încasarea de la **********, domiciliat în ***** în beneficiul *****, domiciliată în *****pensie de întreținere pentru copiii minori: fiica***** în sumă bănească fixă în mărime de 3 000 (trei mii) lei lunar, câte 1 500 (una mie cinci sute) lei pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată – 26 mai 2023 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

În acest aspect, se subliniază că, la stabilirea mărimii sumei bănești fixe încasate în mărime de 1 500 lei pentru fiecare copil, s-a urmărit nivelul decent de asigurare materială a copiilor, suma fiind rezonabilă și ar asigura pe cât se poate, un trai decent copiilor și ar acoperi în mod real nevoile copilului și necesitățile de întreținere la această vârstă.

Instanța de judecată nu poate reține alegațiile avocatului Ciumac Nicolae invocate în ședința de judecată cu privire la faptul că, pârâtul este de acord să achite pensia de întreținere a copiilor minori de 1000 lei pentru fiecare copil și nu mai mult, invocând motive de boală și faptul că acesta nu este încadrat în câmpul muncii or, părintele are îndatorirea să contribuie la întreținerea copiilor săi într-un cuantum corespunzător necesităților copiilor, obligație ce îl impune să desfășoare activitate de muncă, cât și să opteze pentru locuri de muncă cu condiții salariale mai avantajoase, astfel încât să asigure copiilor un nivel de trai adecvat și suficient pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

Instanța de judecată consideră necesar de a explica părților că, potrivit art. 110 Codul familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească, luând în considerare şi alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreținere (să-l mărească sau să-l micșoreze) sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de plata acesteia.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța relevă următoarele.

Conform art.85 Cod de procedură civilă, *scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct.1 al anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023.*

Conform pct.1.1.2. al anexei nr.2 a Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2023 (*în vigoare din 01.01.2024*), *se scutesc de taxă de stat reclamanții în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.*

Conform art.87 alin.(1) lit.c) Cod de procedură civilă, *valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an - în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.*

În conformitate cu art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune, dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Astfel, reieșind din faptul că cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, iar reclamanta*****, a fost scutită prin efectul legii la înaintarea acțiunii de la plata taxei de stat, instanța consideră necesar de a încasa de la pârâtul *****în contul statului taxa

de stat în mărime de 1 490 (una mie patru sute nouăzeci) lei.

În astfel de circumstanțe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de***** împotriva lui ********** intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori și stabilirea domiciliului copiilor minori, urmează a fi admisă parțial din motivele menționate supra.

În conformitate cu prevederile art.33 alin.(2), art.37 alin.(3) și art.38 alin.(2), art.39, art.58, art.63, art.74, art.76, Codul familiei, art.87, art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de***** împotriva lui ********** intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori și stabilirea domiciliului copiilor minori.

Căsătoria încheiată între ********** ***** şi ********** a.n.*****, înregistrată la *****noiembrie 2010, de către Primăria *****, **se desface**.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorț la Serviciul Stare Civilă, se încasează de la ********** ***** şi ********** a.n.*****, în contul statului, taxa de stat în mărime de 500% din unitatea convențională stabilită, a câte 250% de la fiecare.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Serviciul Stare Civilă Ialoveni.

Domiciliul copiilor minori, fiica***** se stabilește cu mama ********** a.n.*****.

Se încasează de la ********** *****, domiciliat în *****n beneficiul *****, domiciliată în*****, pensie de întreținere pentru copiii minori: fiica***** în sumă bănească fixă în mărime de 3 000 (trei mii) lei lunar, câte 1 500 (una mie cinci sute) lei pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată – 26 mai 2023 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

În conformitate cu prevederile art. 256 alin.(1) lit.a) Codul de procedură civilă al R. Moldova, hotărârea privind plata pensiei de întreținere se execută imediat.

Se încasează de la ********** *****, domiciliat î*****în contul statului taxa de stat în mărime de 1 490 (una mie patru sute nouăzeci)lei.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data

pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**